

KĀTJ. Ça. 397, 3. सप्तस्या HARIV. 3576. सुप्तस्या 4016. सुसीमा मही R. GORR. 2, 35, 48. ग्रामान्सुकृष्टसीमान् 46, 5. 109, 22. — 4) = सीमन् 5) MED.
— Vgl. सुसीम.

सीमाकृषाण adj. an der Grenze einer Mark pflügend JĀN. 2, 150.

सीमागिरि m. ein die Grenze bildender Berg BHĀG. P. 5, 20, 15.

सीमातिक्रमणोत्सव m. ein in der Ueberschreitung der Mark bestehendes Fest (am 10ten Tage in der lichten Hälfte des Ācvinā) Verz. d. Oxf. H. 356, b, No. 846.

सीमाधिप m. Grenzwächter, Markgraf PAÑĀT. 46, 20.

1. सीमात्त (सीमन् oder सीमा + घञ्) m. 1) Grenze Cōmm. zu AV. PAÑ. 3, 43. Bṛhaspati bei KULL. zu M. 8, 251. KĀM. NĪTIS. 9, 76. 16, 12. KATHĀS. 30, 107. 53, 20. 103, 1. 173. आसीमात्तम् 56, 306. JĀN. 1, 113. अकार्याणां स (धर्मः) सीमात्तकरः स्मृतः Schranken MBH. 12, 3379. °मार्ग PAÑĀR. 4, 8, 99. — 2) Markung eines Dorfes VARĀH. BṛH. S. 93, 32. ग्रामान्विकृष्टसीमात्तान् R. 2, 49, 3. — Vgl. सीमत्त.

2. सीमात्त (wie oben) adj. (f. घा) durch eine Mark begrenzt: कृष्यत्ता प्रथिता सीमा सीमात्तं (so die neuere Ausg.) श्रूयते वनम् HARIV. 3812.

सीमात्तर (सीमन् oder सीमा + घञ्) n. = 1. सीमात्त 2) MBH. 4, 1554. R. 3, 16. 4, 8.

सीमापहारिन् (सीमन् oder सीमा + घञ्) adj. der Grenzzeichen fortnimmt PAÑĀR. 1, 6, 47.

सीमापाल m. Grenzwächter, Markgraf MĀK. P. S. 656, Z. 6.

सीमालिङ्ग n. = सीमलिङ्ग Grenzzeichen M. 8, 249. KULL. zu 246.

सीमावृत्त m. ein als Grenzzeichen dienender Baum M. 8, 246. in übertr. Bed. so v. a. nach dem sich Alle richten: सीमावृत्ते निपतिते कुत्राणो समित्तिज्ञये (भीष्मे) MBH. 6, 5698.

सीमासंधि m. der Ort, an dem zwei Marken zusammenstossen, M. 8, 248. 261.

सीमासेतु m. Grenzzeichen M. 8, 262.

सीमिक (auf स्यम् zurückgeführt) UṆĀDIS. 2, 43. 1) m. ein best. Baum UśéVAL. ausserdem Ameisenhaufe und ein best. kleines Insect UṆĀDIR. im ÇKDa. — 2) f. घा Ameise NĪ. 3, 20.

सीमीक im ÇKDa. nach Siddh. fehlerhaft für सीमिक.

सीर (von 1. सी) UṆĀDIS. 2, 25. m. Siddh. K. 250, b, 6. 1) m. und n. (dieses in der älteren Sprache) Pflug AK. 2, 9, 14. TRIK. 3, 3, 378. H. 890. a. n. 2, 468. fg. MED. r. 99. HALĪ. 2, 420. युनक्त सीरा वि युगा तनुधम् RV. 10, 101, 3. 4. षड्योग AV. 8, 9, 16. द्वादशगव TS. 1, 8, 3, 1. TBA. 1, 7, 2. 2. शुनावत् 2, 5, 8, 12. VS. 18, 7. ÇAT. Bn. 2, 6, 2, 2. 7, 2, 2. 13, 8, 2, 5. KĀTJ. 15, 2. KĀTJ. Ça. 5, 11, 12. 17, 2, 8. 22, 2, 27. ÇĀKṢH. GRHJ. 4, 13. KAUC. 37. 83. 94. 120. °योग 27. MBH. 5, 5249. BHĀG. P. 9, 13, 18. सीराकर्षणं कर् R. 3, 4, 7. सीरात्कषण Mssn. 16. °क्रात्तभूतल Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 25, Çl. 5. सीराङ्ग als Erklärung von कूट AK. 3, 4, 9, 39. Hier und da सीर geschrieben. — 2) m. angeblich die Sonne NĪ. 9, 40. TRIK. H. an. MED. — 3) m. Calotropis gigantea (wie alle Wörter für Sonne) ÇKDa. — Vgl. परि°, प्रतिसीरा, शुनासीर, सैरिक, सैर्य.

सीरक gaṇa पत्तादि zu P. 4, 2, 80. m. Delphinus gangeticus ÇABDAM. im ÇKDa. — Vgl. सैरकायण.

सीरञ्ज N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 8.

VII. Thell.

सीरदेव m. N. pr. eines Grammatikers Verz. d. Oxf. H. 162, b, 29. COLBR. Misc. Ess. 2, 42 (शीर°).

सीरध्वज adj. einen Pflug im Banner führend; m. Bein. Gānaka's UTTAR. 76, 11 (98, 8. 9). MAHĀVĪRĀK. 5, 9. ein Sohn Hrasvāroman's VP. 4, 5, 12. BHĀG. P. 9, 13, 18.

सीरपति m. Herr des Pflugs AV. 6, 30, 1. PĀR. GRHJ. 3, 1.

सीरपाणि adj. einen Pflug in der Hand habend; m. Bein. Balarāma's AK. 1, 1, 4, 19.

सीरभृत् adj. einen Pflug tragend; m. Bein. Balarāma's MBH. 9, 3359.

सीरवाह् adj. den Pflug ziehend TS. 5, 6, 22, 1.

सीरवाक्क m. Pflüger VIVĀDĀK. 48, 9.

सीरा (von सर) f. Strom NAIGH. 1, 13. स्रवती: RV. 1, 174, 9. परिंछिता ऋतूणात्सीरा इन्द्रः स्रवितवे पृथिव्या 4, 19, 8. 10, 49, 9. पतत्रिणां: 97, 9.

सीरिन् (von सीर) 1) adj. subst. pflügend, Pflüger VIVĀDĀK. 48, 9. — 2) Bein. Balarāma's (Çesha's) AK. 3, 4, 26, 197. TRIK. 3, 3, 440. HALĪ. 1, 28. ÇĀTĪH. in Verz. d. Oxf. H. 190, b, 41. HARIV. 6309. — Vgl. सैर्य°.

सीर्य s. परि°.

सीलन्ध m. ein best. Fisch BHĀVAPR. im ÇKDa.

सीलमावत् adj. Beiw. von युवति RV. 10, 75, 8. v. l. des ÇĀKṢH. GRHJ. 3, 3 st. सूनतावती des AV. 3, 12, 2.

सीलन m. v. l. für शिल्पन Verz. d. B. H. No. 584.

सोव् (सिक्), सीव्यति (तत्सुसंताने) Dhātup. 26, 2. P. 8, 2, 77. Vop. 11, 1. असेवीत् P. 8, 2, 28. Schol. Vop. 11, 1. सिषेव P. 8, 3, 59. Schol. partic. स्यूतं. nähén: सीव्यत्पः सूच्या RV. 2, 32, 4. NĪ. 11, 31. सीव्यन् partic. RV. 2, 17, 4. वर्म सीव्यधम् 10, 101, 8. वर्मैव स्यूतं परिं पासि 1, 31, 15. TBA. 3, 10, 22, 7. राक्ता पुरुषस्य सेवनी सीव्यति पैषा शिषे ऽधि AIT. Br. 3, 7. KĀTJ. 25, 8. KĀTJ. Ça. 7, 3, 20. 15, 5, 11. सीव्येतसूत्रेण सूत्रेण Suçh. 1, 93, 18. स हि स्नेहात्मकस्तत्तुर्त्तर्मणिणि सीव्यति UTTAR. 97, 14 (128, 5). लदयसूच्या सचिवेन कामिनार्मनोभवः सीव्यति दुर्यशाःपैषा NAIGH. 1, 80. स्यूत AK. 3, 2, 50. H. 1487. MED. t. 73. fg. Spr. (II) 4787. PRAB. 116, 8 (स्पूत Druckfehler). RĀGĀ-TAR. 7, 1652. मत्स्यो ऽम्भसीव स्यूतास्यः MBH. 3, 11495 चित्तासंततितनुजालनिबिडस्यूतेव लया प्रिया MĀLATIM. 77, 4. — Vgl. सूत्र, स्यूत, स्यूति, स्यूमन्.

— caus. सीवयति dass. LALIT. ed. Calc. 334, 1.

— अनु, partic. अनुस्यूत 1) verwebt in: सर्वानु° so v. a. mit Allem verknüpft BHĀG. P. 3, 27, 11. सर्वानुस्यूतव n. Vedāntas. (Allah.) No. 62. — 2) anhaltend: कसित H. 298.

— अभि umnähen: चर्मणा ÇĀKṢH. Ça. 17, 3, 5. 8, 9.

— आ sammennähen: विशीर्षाशीर्षावसनैरास्यूतकन्धाधरः Spr. (II) 4585.

— उद् einnähen: कुरिणचर्मणि KAUC. 16. 26. — Vgl. पुनरुत्स्यूत.

— नि, ंषीव्यति, न्यषीव्यत् P. 8, 3, 70. fg. Vop. 8, 45. न्यषेवीत् und न्यसेवीत् 11, 1. partic. निष्यूत eingenäht so v. a. gestickt ÇAT. Bn. 5, 3, 5, 20. 6, 7, 4, 6. 7. KĀTJ. Ça. 16, 5, 1. — caus. aor. न्यसीषिवत् P. 8, 3, 116. Schol.

— परि, ंषीव्यति, पर्यषीव्यत् P. 8, 3, 70. fg. umnähen, umschlingen KĀTJ. Ça. 8, 4, 21. Vgl. परिषीवण. — caus. aor. पर्यसीषिवत् P. 8, 3, 116. Schol. Vop. 8, 45. 18, 1 (पर्यसीसि° fehlerhaft).